

Вийшов циган на толоку,
Косить, бідний, косить —
А господар обідати
Цигана не просить,

А дав чарки понюхати,
Хліба закусити
Та й знов таки заставляє
Цигана косити.

І скривився циганюга,
Косить, бідний, косить,
А господар полуднати
Цигана не просить.

А знов чарки понюхати,
Хліба закусити
Та й знов таки заставляє
Цигана косити.

Ізнемігся бідний циган,
Косить і не косить,
Аж під вечір пан господар
Вечеряти просить.

Просить його до світлиці,
Садить на посаді,
Наливає чарку, другу...
Такий циган радий!..

От подали сироватку,
Циган уплітає,

Аж тут кума вареники
З печі висуває.

Кинув циган сироватку,
До другого взявся.
Лигав-лигав вареники,
Аж розперезався.

Далі годі! Сидить циган,
Тільки поглядає,
Аж тут кума поросятко
З печі висуває.

Гекнув циган — та й із хати,
Не хоче і ждати:
«Вміли, — каже, — наварити —
Не вміли подати!»